

qui prauos iudices contra uoluntatē dī populis fidelibus
preferunt; Nam sicut populi delictū ē: quando princi-
pes malisunt: sic principis ē peccatū quando iudices:
Iniqui existunt; Bonus sicut nocere: cum bus nescit: ita
prodesse omnibus didicit; Alius enī prestat censura
iustitiæ: alius bonitatē iudicii: sine psonarū accepti-
one suscipit: non infirmitate iustitiā auaritiæ flāma
nec studeat auferre alteri quod cupiat sibi; boni iudices
iustitiā ad solam obtinendā æternā suscipiunt: nec
eam muneribus acceptis distribuunt: ut clūde iusto
iudicio tēporalia lucra non appetunt: præmio æter-
no contenti; Om̄s qui recte iudicat: statera in ma-
nu gestat: In utroq; penso iustitiā & misericordia
peccati temperat poenā: Ut isto libramine quædā
pæquitatē corrigat: quædam uero p̄miserationē
Indulgeat; Quicquid iudicia oculis suis proponit: sēp
timens tremensq; In omni negotio reformidat:
ne de iustitiæ tramite deuiens cadat; & unde non
iustificatur: Inde potius condemnatur; Neminem
stultorū uell Inproborū oportere iudicē eē; Nam
stultus pignauā ignorat iustitiā: In p̄bus per
cupiditatē corrūpit ipsā quā didicit ueritatē;

De prauis iu-
dicibus

Inimane. hoc est de p[re]sens uita tantū commodis cogi-
 tant non de futuris; Uita enī ista uesperū futura
 uero mane accipitur; & beneat quasi lupi. qui alu-
 porū more cuncta diripiunt. & uix pauca pauperib;
 derelinquunt. Uerbo si iudices & elati ut sapientes
 uideantur. non discutiunt causas sed adserunt.
 sicq; conturbant iudicii ordinē. dum non suo conten-
 tio officio aliena p[re]sumunt. Quidam dum iudica-
 re incipiunt irascuntur. ipsamque iudicii senten-
 tiam. In insaniam uestiunt; De quibus recte per pro-
 ph[etam] d[icitur]; Qui conuestunt In furore iudiciū; Qui
 enim iratus iudicat. In furore iudiciū mutat. & ante
 profert sententiā quam agnoscat. furor iudicis In
 uestigationē ueri non ualeat adtingere. quia mens
 eius turbata furore ab Inscrutatione alienatur ius-
 titiæ. Iracundus iudex iudicii examen plene contu-
 erit non ualeat. quia caligine furoris non uidet; Qui
 autē repulso furore discutiit facilius ad contuendā
 ueritatē mentis serenitate consurgit. & sine ulla
 p[er]turbatione ne ad æquitatis Intellegentiā puenit.

DE ACCEPTIONE PERSONARUM...

LIII. Non est p[er]sona In iudicio consideranda sed causa.

De uerbis sup[er]
 & iracundis iu-
 dicib;